

Sygn. akt I C 2483/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Ogińska - Łągiewka

Protokolant: Alicja Kicka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. K. kwotę 4.704,18 zł (cztery tysiące siedemset cztery złote 18/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2013 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 742,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia kwotę 59,00 złotych tytułem części wydatków związanych z opinią biegłego;
5. nakazuje pobrać od powoda P. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia kwotę 145,82 złotych tytułem części wydatków związanych z opinią biegłego.

Sygn. akt I C 2483/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 maja 2013 roku powód P. K. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 16.402,32 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż powód był uczestnikiem zdarzenia - kolizji w wyniku której uszkodzeniu uległ jego motocykl Y. (...) o nr rej. (...). Dodał, że powód dochodzi roszczenia z tytułu niezaspokojonej części szkody, do której zobligowany jest pozwany. Zgodnie z wyceną dokonaną przez niezależnego rzeczoznawcę wysokość szkody wyniosła kwotę 20.463,92 zł. Z tytułu zlecenia kalkulacji powód poniósł koszt w kwocie 393,60 zł., którego zwrotu żąda on także w toku niniejszego procesu. Nadto pełnomocnik podniósł, iż wartość szkody nie przekracza wartości pojazdu, jak również 2/3 wartości pojazdu, toteż nie sposób uznać, iż naprawa pojazdu będzie nieopłacalna. Różnica pomiędzy wysokością szkody ustalonej w kalkulacji (20.463,92 zł.) a wysokością odszkodowania wypłaconego dotychczas przez pozwaną (4.876,40 zł.) wyniosła 15.587,52 zł. i kwota ta stanowi wysokość należności głównej dochodzonej niniejszym pozwem / k. 2-5/.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego podniósł, iż nie wszystkie uszkodzenia motocykla pozostawały w związku przyczynowo-skutkowym z przedmiotową kolizją, a więc nie mogły one być objęte odpowiedzialnością odszkodowawczą przez pozwanego. W szczególności nie pozostawały w związku ze szkodą: obudowa siedzenia porysowana w części tylnej i po prawej stronie (z tego względu potrącono 50% kosztów lakierowania). Jako uszkodzenie eksploatacyjne uznano również otarcie dźwigni zmiany biegów. Zarysowanie końcówki tłumika lewego za osłoną termiczną – pozostawało bez związku ze szkodą. Wysokość szkody została wyliczona na podstawie kalkulacji (...) S.A. naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 4.876,40 zł. kwota ta została wypłacona na rzecz poszkodowanego / k. 32-34/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2012 roku P. K.zgłosił szkodę w pojeździe m-ki Y. (...), nr rej. (...), do której doszło w ten sposób, że kierujący pojazdem m-ki K. (...)o nr rej. (...)wyjeżdżając z ulicy podporządkowanej P.skrećając w lewo w ulicę (...)wymusił pierwszeństwo, w wyniku czego kierujący motocyklem Y.uderzył w lewy bok pojazdu i motocykl wywrócił się na lewą stronę / k. 54-58 – druk zgłoszenia szkody/.

Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W., potwierdzone polisą OC Seria (...) / k. 58 – druk zgłoszenia szkody/.

Decyzją z dnia 27 lipca 2012 roku (...) S.A. w W. przyznał P. K. kwotę 4.876,40 zł. tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe m-ki Y. o nr rej. (...) / k. 43/.

Koszt naprawy przedmiotowego motocykla Y. wyniósł kwotę 7.789,09 zł. netto, tj. 9.580,58 zł. brutto. Kalkulacja sporządzona przez biegłego sądowego – pod względem zakwalifikowanych do wymiany części była zbieżna z kalkulacją sporządzoną przez (...) S.A. Biegły sądowy zgodził się więc ze stanowiskiem Towarzystwa (...), iż nie wszystkie uszkodzone elementy w motocyklu mają bezpośredni związek ze zdarzeniem z dnia 16 lipca 2012 roku. Podstawowa różnica pomiędzy kalkulacjami biegłego i Towarzystwa (...) to ta, iż Towarzystwo (...) uwzględniło w swojej kalkulacji tzw. amortyzację części, biegły natomiast jej nie uwzględnił. Zdaniem biegłego sądowego nie istnieje jednak coś takiego jak „zużycie i ubytek wartości części pojazdu związanych z okresem jego eksploatacji”. Utrata wartości części ma jedynie miejsce w przypadku sprzedawania ich osobno i pojedynczo na rynku wtórnym. Uwzględnienie więc tzw. amortyzacji części, czyli obniżanie ich wartości o dowolnie przyjęty przez ubezpieczyciela procent, zdaniem biegłego nie powinno mieć miejsca. Wtedy oczywiście dana część zamienna jako używana będzie tańsza od części nowej / opinia biegłego sądowego z zakresu diagnostyki i mechatroniki samochodowej, ubezpieczeń komunikacyjnych oraz wyceny maszyn, urządzeń, pojazdów samochodowych i motocykli R. S. –k. 81-102/.

Biegły sądowy doszedł do wniosku, że uszkodzenia poszczególnych elementów motocykla nie uwzględnione w wycenie nie mające bezpośredniego związku ze zdarzeniem na podstawie dostępnych biegłemu materiałów zebranych przez Towarzystwo (...) w toku likwidacji przedmiotowej szkody oraz własnych przemyśleń i analiz z tym związanych. Biegły stanął na stanowisku, że uszkodzenia poszczególnych elementów nie uwzględnione w jego kalkulacji nie powstały w czasie kolizji. Stwierdzenie „nie wszystkie uszkodzone elementy motocykla mają bezpośredni związek ze zdarzeniem 16 lipca 2012 roku” należy rozumieć w ten sposób, że nie powstały one w związku z tym zdarzeniem. Jasnym więc – zdaniem biegłego – powinno być, że powstały one wcześniej a samo zdarzenie z dnia 16 lipca 2012 roku z dużym prawdopodobieństwem nie spowodowało powiększenia tych uszkodzeń / k. 123-134 – opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu diagnostyki i mechatroniki samochodowej, ubezpieczeń komunikacyjnych oraz wyceny maszyn, urządzeń, pojazdów samochodowych i motocykli R. S./.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane powyżej, co do autentyczności których Sąd nie miał żadnych wątpliwości i które to nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Nadto Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego R. S., która sporządzona została

w sposób rzetelny, dokładny i wyczerpujący przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, a nadto bezstronną. Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Stosowanie zaś do art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei w myśl art. 822 § 1 i § 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Nadto zgodnie z przepisem art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 392 t.j.) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wyniki z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Wskazać przy tym należy, iż pojęcie szkody obejmuje ujemne dolegliwości powstałe w wyniku czyjś bezprawnego działania i przy szkodzie o charakterze materialnym dotyczy przede wszystkim uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego. Stosowanie do dyspozycji art. 361 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przy czym, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Jak natomiast stanowi art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z powyższego jednoznacznie wynika, że szkoda sprowadza się do ogółu dolegliwości powstałych w wyniku uszczerbienia majątku poszkodowanego.

W ocenie Sądu szkoda w majątku powoda powstała na skutek kolizji drogowej przejawia się w konieczności poniesienia przez powoda kosztów naprawy uszkodzonego motocykla Y.. Biorąc pod uwagę wnioski końcowe opinii biegłego sądowego, koszt naprawy pojazdu powinien wynieść kwotę 9.580,58 zł brutto. Zważywszy, iż pozwany wypłacił powodowi kwotę 4.876,40 zł., pozostaje powodowi do wypłaty kwota 4.704,18 zł.

Stosownie do przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku; § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Zauważyć należy, iż z akt szkody wynika, iż poszkodowany zawiadomił pozwanego o szkodzie w dniu 16 lipca 2012 roku, zaś powód żądał przyznania odsetek ustawowych od dnia 7 maja 2013 roku, należało więc zasądzić od pozwanego na rzecz strony powodowej odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem powództwa.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, w tym dotyczącym kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy z uwagi na to, że w ocenie Sądu poniesienie tego wydatku nie było obiektywnie uzasadnione i konieczne. Niniejsza sprawa o odszkodowanie jest w ocenie Sądu sprawą typową nie wymagającą sporządzenia dodatkowej przedsądowej opinii co do ustalenia rozmiarów szkody. Dodać należy, iż zasądzenie kosztów prywatnej

ekspertyzy poniesionych przez stronę nie stanowi zasady, lecz wyjątek i zależy od ustaleń konkretnego stanu faktycznego. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody (vide uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku, sygn. akt III CZP 24/04, opubl. OSNC 2005/7-8/117). W niniejszej sprawie nie zachodziła obiektywna potrzeba zasięgnięcia ekspertyzy prywatnej, wydatek poniesiony na jej przeprowadzenie nie pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie przepisów art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnych i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 392 t.j.) w zw. z art. 415 k.c. orzekł o częściowym uwzględnieniu wytoczonego powództwa.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na przepisie art. 100 kpc wobec częściowego uwzględniania żądań pozwu, stosunkowo je rozdzielając. Koszty poniesione przez powoda to opłata od pozwu (206 zł.), opłata od pełnomocnictwa (17 zł.), wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002 r., Nr 163, poz. 1348) (2.400 zł.). Koszty pozwanego stanowiły: opłatę od pełnomocnictwa (17 zł.) oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika (2.400 zł.) oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 600 zł. W sumie koszty procesu stanowiły kwotę 3.076 zł. Strona powodowa wygrała spór sądowy w 29%. W tej sytuacji należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 742 zł. jako różnicę pomiędzy kosztami należnymi a poniesionymi.

W pkt 4 i 5 wyroku Sąd, uwzględniając stosunek wygranej stron w kontekście nieuiszczonych dotychczas wynagrodzeń biegłego sądowego, orzekł na zasadzie przepisów art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) w zw. z art. 100 kpc.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

z./(...).